WEEKBLAD
PEP
Nr. 39
25 sept. 1965
35 ct. p. w.
losse nrs. 45 ct.

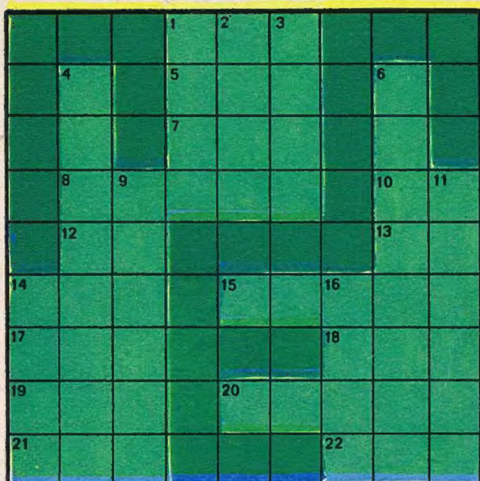
BRULLENDE RACEMONSTERS IN DE PANAMERICAN!

PAGINA 6

3 $\frac{xz^3}{(a-c)}$? NOGAL WIEDES ?$\frac{(a-c)}{^3xz}$ 3

PRIJSPUZZEL

Vul in het schema van links naar rechts en van boven naar beneden woordjes in waarvan hieronder de omschrijvingen staan.

Schrijf je oplossing op een briefkaart of knip het schema uit en plak het op een briefkaart. Stuur deze vóór 30-9-'65 naar redactie PEP, postbus 1444, Amsterdam. Schrijf in de linkerbovenhoek aan de adreszijde van de kaart: PEP-prijsvraag nr. 39.

VERTICAAL:

1 niet hoog, 2 netheid, 3 stijf, 4 lid van de Eerste of Tweede Kamer, 6 gele zangvogels, 9 vloot, 11 herfstbloemen, 14 deel van een kachel, 16 groet.

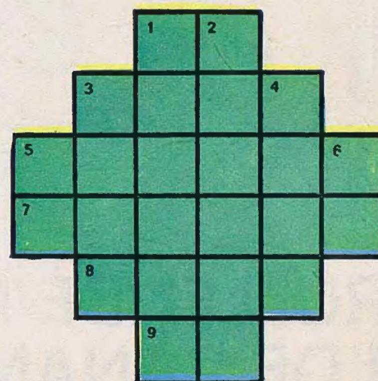
HORIZONTAAL:

1 niet vast, 5 afkorting van artikel, 7 meisjesnaam, 8 niet dik, 10 achter, 12 bijwoord, 13 spil van een wiel, 14 deel van het lichaam, 15 rond gebak, 17 groente, 18 aanwijzend voornaamwoord, 19 deelnemer van een club, 20 vlezige bundel in het lichaam, 21 voornaam van zwemster Kok, 22 plaats in Noord-Brabant.

PRIJZEN

Eerste prijs: een platenspeler in kunstleren koffer; 10 tweede prijzen: een badmintonspel; 10 derde prijzen: een fraaie vierkleurenballpoint.

DIAMANTJE

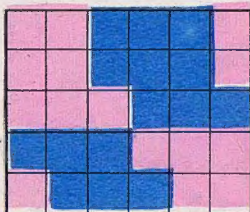
In dit diamantje kun je zowel van boven naar beneden als van links naar rechts dezelfde woorden invullen. Het cijfer tussen de haakjes betekent dat het woord van boven naar beneden moet worden ingevuld. Dit is de betekenis:

1 (5) Decigram (afk.)
3 (3) Lichte kleur
5 (1) Graven
7 (2) Zintuig
8 (4) Gelooide huid
9 (6) Nederland (afk.) op auto's.

RANGSCHIKKEN

Schrijf de woorden:

WELZIJN
BEDAAR
KOMEND
DROGEN
BEDROG

van links naar rechts in het schema. Je moet daarbij de volgorde zó verwisselen, dat je in de blauwe vakjes, regel voor regel, een uitdrukking kunt lezen.

*

VERBORGEN CIJFERS

AB + BC = CCA

In deze rekenpuzzel zijn de cijfers vervangen door letters. Gelijke letters zijn gelijke cijfers. Probeer eens de cijfers te vinden die in plaats van de letters kunnen staan.

KLEURWOORDEN

Op iedere verschillende kleur in dit schema kun je een woord zetten waarvan hieronder de omschrijving staat. In ieder hokje komt één letter. Als je het puzzeltje hebt ingevuld, lees je van links naar rechts de naam van een Schots muzikant.

Roze : noot
Geel : nobel
Lichtpaars : buidel
Groen : tijdverdrijf
Lichtbruin : daar

*

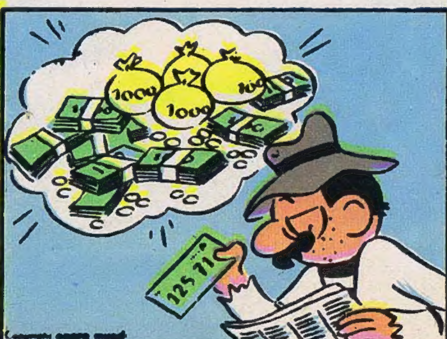

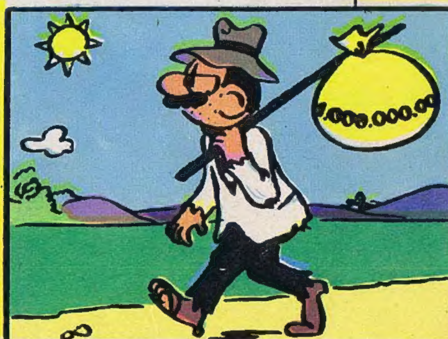
Ja, LUCKY LUKE laat op zich wachten! Maar over twee weken bindt hij in PEP de strijd aan met DE DALTONS!

OPLOSSINGEN OP PAGINA 15

OS

Dat moet ik PEP schrijven

BRIEVEN VOOR DEZE RUBRIEK KUNNEN WORDEN GERICHT AAN PEP, POSTBUS 497, AMSTERDAM.

VOORUIT

Ik vind PEP er sterk op vooruitgegaan na die reeks nieuwe verhalen. Maar Spaghetti en Bonanza zijn flauw en waardeloos. Eruit!!! Mick Tangy, De Wilde Horde, Lucky Luke, Rik Ringers, Michel Vaillant, Asterix en Chlorophyl vind ik fantastisch.

D. v. Hummel, Amsterdam

ACHTERUIT

Ik vind dat PEP erg achteruit is gegaan. Die puzzels op blz. 2 vind ik erg waardeloos. Arendsoog, Lucky Luke en de Wilde Horde vind ik in één woord fantastisch. De Verloren Raket vind ik ook waardeloos en die verhalen over vliegtuigen ook. De brommer kan ook wel verdwijnen.

Dick de Jong, Bunschoten

DIERENPLATEN

Ik ben 24 jaar en getrouwd, maar lees uw blad en vind het fantastisch. Maar nu mijn vraag: ik verzamel vogel- en wildedierenplaten. Zou u, in plaats van de vliegtuigplaten, niet eens wilde dieren kunnen plaatsen?

Joh. v. d. Weide, 't Harde

Er wordt gewerkt aan PEP-platen over dieren.

PEP-CLUB

Wij hebben een PEP-club voor Rotterdam opgericht en komen eens per week samen om de PEP te bespreken. Daarom schrijven wij een brief om de lezers in Rotterdam op te wekken. Kunt u deze brief zo snel mogelijk publiceren?

PEP-club, Claes de Vrieselaan 128, R'dam 3

Vlugger kon het echt niet!

SPORTSTERREN (I)

Toen ik vanmorgen mijn PEP kreeg, dacht ik: „Wat een rotschool", want ik moest net naar school. Ik keek er even naar en zag Jan Janssen achterop staan. Toen ik om 12 uur thuis kwam, dacht ik: „O, ja, Pep!" Ik zag het stukje sportsterren en schreef dit briefje, want ik zou graag willen dat Anton Geesink eens achterop komt. Kan dat?

Maarten van Someren, Santpoort

Hij komt, maar het zal nog wel even duren.

SPORTSTERREN (II)

Die achterpagina van de wielrijders vind ik niets mooi. U kunt beter Roodbaard verlengen.

K. Italiaander, Heerlen

SPORTSTERREN (III)

Ik vind PEP fantastisch, hij gaat heel erg vooruit, maar het allermooiste vind ik toch dat u die foto's van sportmensen publiceert. Ik vind dat FANTASTISCH en daarom vraag ik u of u dat elke week wilt doen.

Jaap Vreugdenhil, Klundert

JONGENSVERHALEN

Nou, al ben ik een meisje, ik vind die jongensverhalen uitstekend. Voor Asterix in de plaats zou ik liever Arendsoog of Bonanza hebben. Die verhalen interesseren iedereen veel meer. En het verhaal over de goudzoeker van Memphis-City is werkelijk reusachtig.

Paula Meuwissen, Pey

BROMMERS (I)

PEP is fantastisch, vooral de artikelen over brommers en motoren, maar in nummer 31 overdrijft u toch wel een beetje met uw 170 km/u die men beslist moet hebben op de rechte stukken. Ik heb een kennis die ook racet op een 50 cc. Stom, terwijl dat machientje „slechts" 130 km/u haalt, is hij toch dikwijls bij de eerste aankomers. Dat de Kreidler, die 177 km haalt, is omdat hij ether als brandstof heeft en dat mag in de races absoluut niet. Ether wordt alleen „gestookt" als er records gebroken moeten worden. (Daar hadden wij het ook over. Red.) Voor de rest niets dan lof over PEP, maar dit moest ik toch even schrijven.

Wim Constant, Heinkenszand

BROMMERS (II)

Tot mijn spijt kan ik het niet eens zijn met wat C. Peetsold schrijft over brommers in PEP nr. 31, maar de vliegtuigrubriek van Hugo Hooftman lees ik wel 3 maal door.

Kees Hoogendoorn, Oudewater

STIEKEM

Ik vind PEP een leuk en gezellig blad. De verhalen zijn allemaal even spannend. Heel ons gezin leest het, behalve de baby dan. Soms nemen mijn broer en ik het stiekem mee naar bed. En dan maar lezen, jongens! Dat is heel gezellig, vooral met zijn tweeën op één bed.

Jan Smulders, Tilburg

FOUTJE

Ik moet u, geloof ik, wel even op een foutje wijzen, nl. dat in PEP nr. 30, onder aan blz. 23 de twee teksten van de „Eardly Billing" en de „Phillips Multiplane" met elkaar verwisseld zijn.

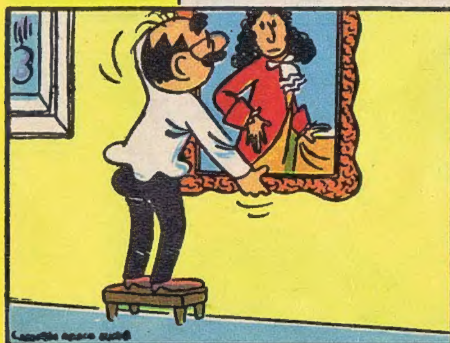
A. van Slooten, IJmuiden

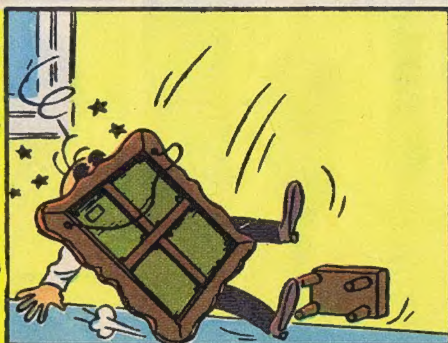

Inderdaad. De pijltjes staan verkeerd.

PEP

CAR

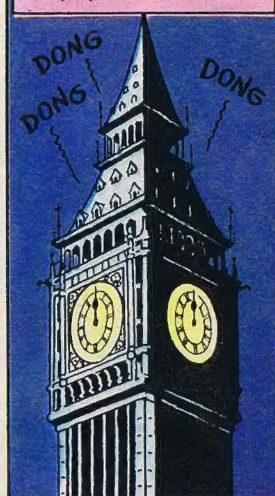
BLAKE en MORTIMER in HET

Londen wordt geteisterd door een geheimzinnige figuur die zich verbergt achter het Gele Teken. Blake leidt het onderzoek.

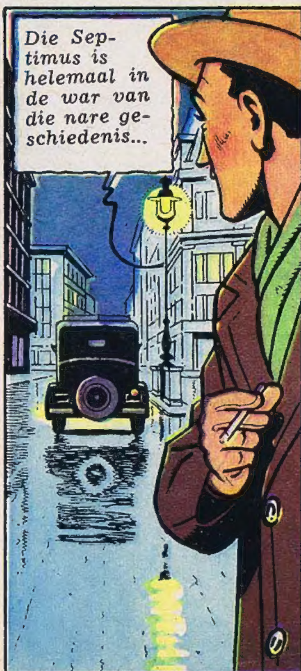

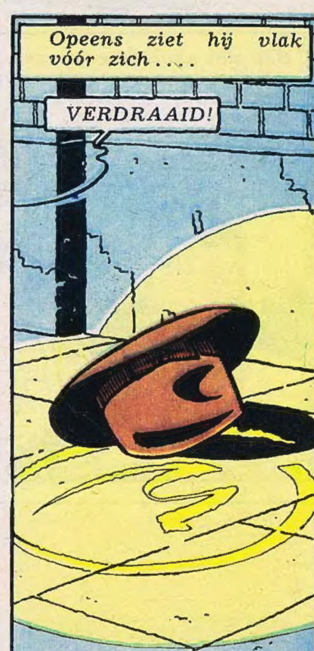
GELE TEKEN

door E.P. Jacobs

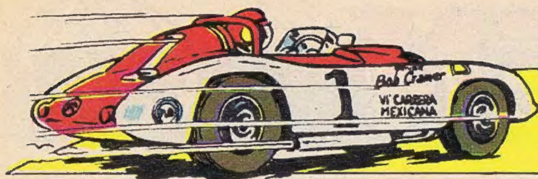

WORDT VERVOLGD

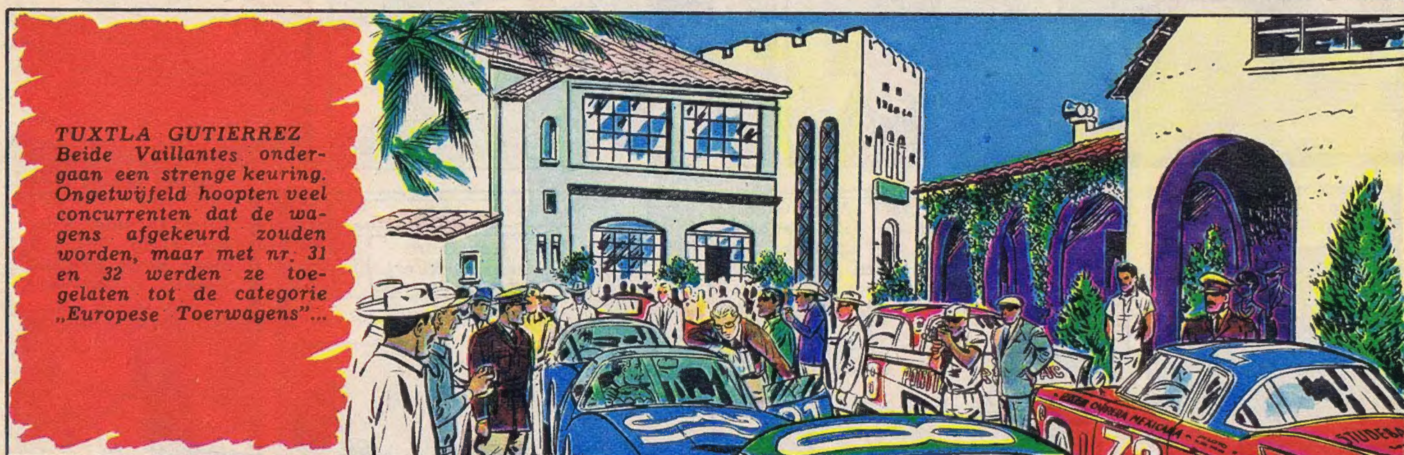
HET VERRAAD VAN

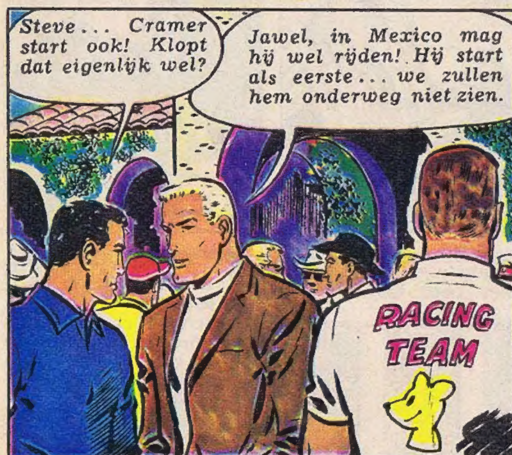
De ploeg van Vaillant neemt deel aan de Panamerican, tot grote woede van de Amerikanen.

Het uur van de weerwraak is gekomen. Ik zal deze race winnen en jij zal niet bij de aankomst zijn om dat te zien, want je zal de race niet beëindigen. De Vaillante wagen zullen 't pleit verliezen
Nº 13

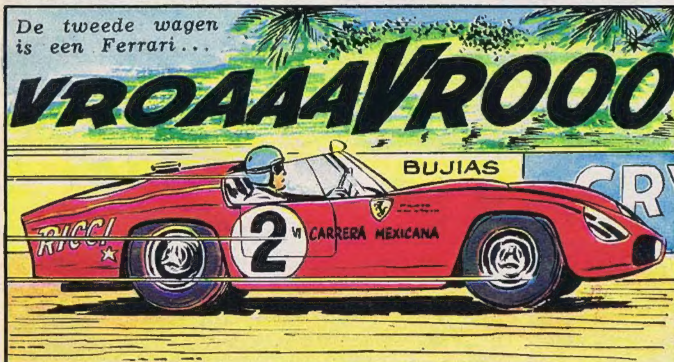

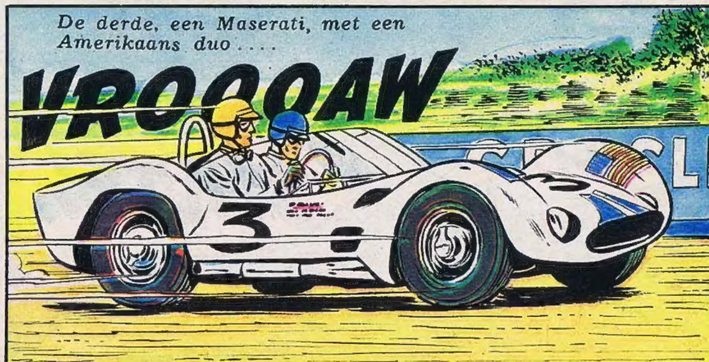
STEVE WARSON

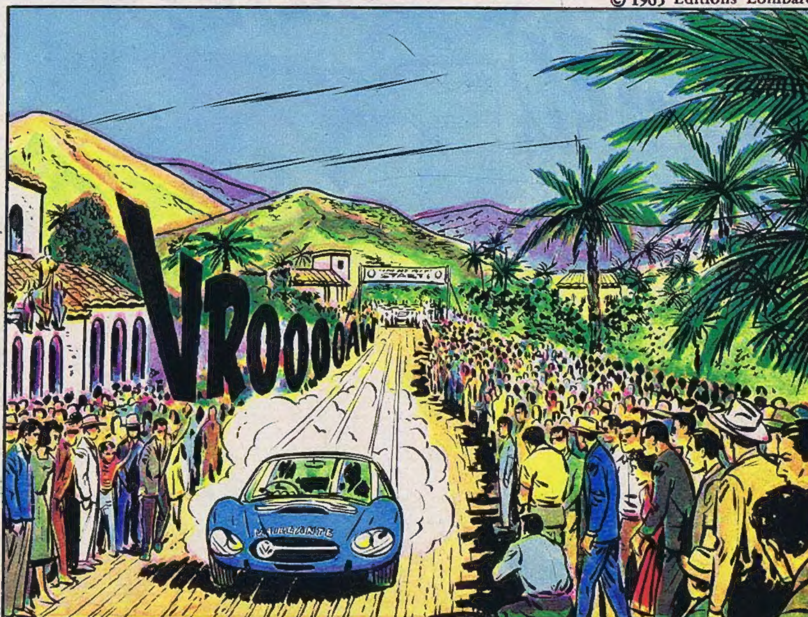

Eindelijk, een half uur later, zijn de Vaillantes aan de beurt . . . In nr. 31 zit Michel achter het stuur . . . de spanning bij de toeschouwers stijgt . . . het is doodstil . . . zachtjes ronkt de motor . . . nog 15 seconden . . . Steve zit met een nors gezicht naast Michel, hij kijkt nietszierid voor zich uit . . . nog enkele seconden en opgelet . . . DAAR GAAN ZE!

WORDT VERVOLGD

een avontuur van SPAGHETTI en PROSJOETTO

Spaghetti en Prosjoetto hebben kennisgemaakt met meneer Izegrim, een heer met gevoel voor humor. Maar als hij verdwijnt, worden onze vrienden door twee partijen achterna gezeten ....

door ATTANASIO en GOSCINNY

taarten voor de sjeik

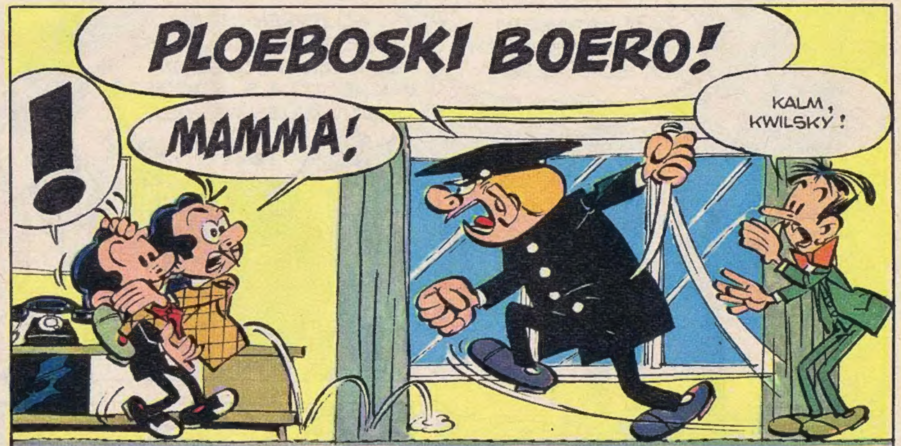

WORDT VERVOLGD

BONANZA

De jongen die de Cartwrights in huis hebben genomen, veroorzaakt veel moeilijkheden . . .

DE

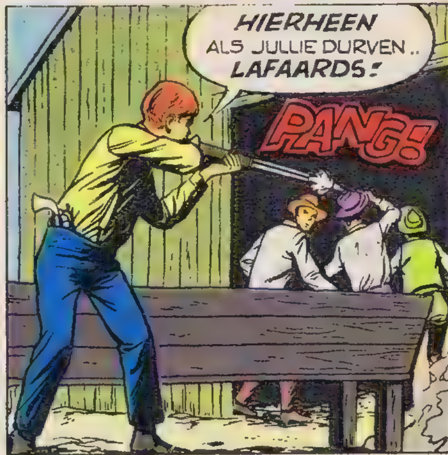

VALSEMUNTERS

Ivanhoe

DE NORMANDIËRS, ONDER AANVOERING VAN DE BRACY, HEBBEN EEN HINDERLAAG GELEGD VOOR IVANHOE. WAMBA, GURTH EN ROBIN HOOD TREKKEN DE NIETSVERMOEDENDE IVANHOE ACHTERNA. ZULLEN ZIJ NOG OP TIJD KOMEN ?

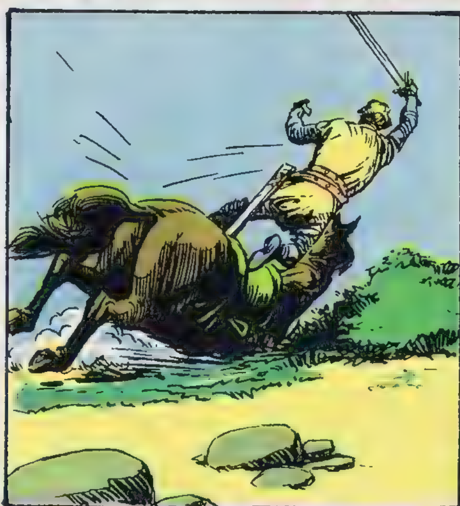

IK ZAL M'N HUID DUUR VERKOPEN !

HAHAHA !
HAHAHA !

HET IS AFGELOPEN MET JE, VERWAANDE SAKSER !
LAFAARD !

AAAH!

VOORWAARTS, MANNEN ! OM-SINGELEN !

EVEN LA-TER ...
ROBIN EN WAMBA ! IK WEET NIET HOE IK JULLIE MOET BEDANKEN ! MAAR WAAR IS GURTH TOCH ?
DIE BEWAAKT DE GEVANGENEN ! HIJ IS TOCH NIET VOOR NIETS VARKENS-HOEDER ?
HAHAHA ! EN JIJ BENT NIET VOOR NIETS EEN NAR !

VORT ! OPSCHIETEN !

EN WEE JE GEBEENTE ALS JE JE NIET NETJES GE-DRAAGT ! IK HEB AL MEER MET DIT BIJLTJE GEHAKT !
GEEN BETER LEVENTJE DAN EEN HERENLEVENTJE ! IK BEN ER VOOR IN DE WIEG GELEGD, MERK IK !
EINDE

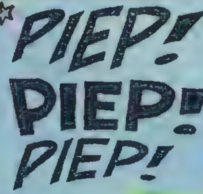
Flippie Flink

IK DOE NET OF IK HET NIET HOOR ! *MIJ* ZAL HIJ NIET HEBBEN !

HIJ DOET HET EXPRES OM MIJ TE PESTEN ! MAAR HIJ ZAL ER GEEN LOL VAN HEBBEN .

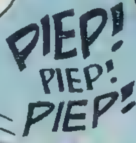

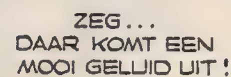
PIEP! PIEP! PIEP!

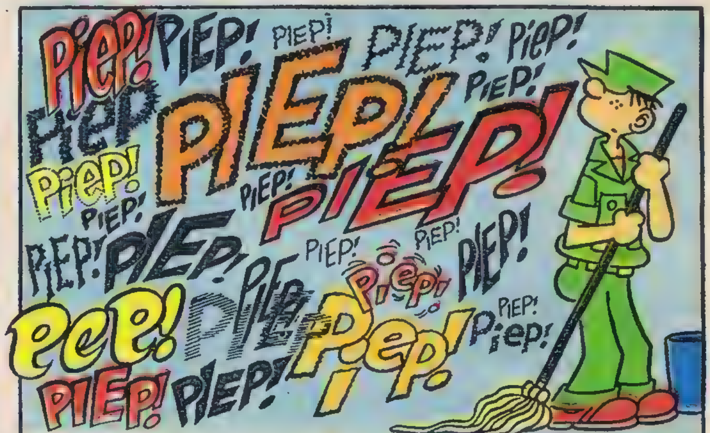
HÉ ! ALS *JIJ* HET LEUK VINDT DAT GEPIEP AAN TE HOREN , WIL IK JE WEL EEN PLEZIER-TJE DOEN HOOR !

DAT KLINKT NIET GEK ! WAT ZEG JE ***HIERVAN ?***

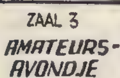
GEWELDIG ! DAAR ZOU IK 'N HELE DAG NAAR KUNNEN LUIS-TEREN !

ZEG ... DAAR KOMT EEN MOOI GELUID UIT !

MORT WALKER

NU ZULLEN VOOR U OPTREDEN DE LUITENANT EN DE SERGEANT MET HUN ZINGENDE STOELEN !

SCHEIDSRECHTERS OOR GEVRAAGD

We hebben weer eens van nabij met het Spaanse voetbal, met Real Madrid kennis kunnen maken, maar dat is natuurlijk nog niet hetzelfde als het volgen van een wedstrijd in Spanje temidden van allemaal Spaanse toeschouwers, die zich nog wel iets opgewondener gedragen dan wij Nederlanders. In Spanje kan het vóórkomen dat het publiek van een scheidsrechter die niet zo goed gefloten heeft als men wenste, of erger nog, die volgens de nogal heetgebakerde toeschouwers allerlei foutieve beslissingen heeft genomen, niet meer of minder dan een **oor** vraagt. Ik schrijf het voor alle zekerheid nog een keer: een **oor**. Zie je wel, je had het goed gelezen, maar om nu te voorkomen dat je verder gaat vertellen dat slechte scheidsrechters in Spanje met het verlies van een oor bestraft worden, zal ik je uitleggen waar deze vreemde eis van het Spaanse voetbalpubliek vandaan komt.
Wanneer een **torero** (een stierenvechter) op een volgens de Spanjaarden technisch goede, artistieke en elegante manier heeft afgerekend met een stier, dan wordt hem na afloop van het gevecht gewoonlijk een oor van de (dan helaas dode) stier overhandigd. Vindt het publiek dat de stierenvechter bijzonder knap werk heeft geleverd, dan vraagt het de president van de **corrida** (dat is het stierengevecht) de man twee oren toe te kennen en heeft de torero aller verwachtingen overtroffen, dan krijgt hij ook nog de staart. Nu is het vrij moeilijk de staart van een scheidsrechter te eisen wanneer de brave man de verkeerde partij op strafschoppen heeft getrakteerd, maar een oor kan men allicht vragen. Men **krijgt** het niet, nee, zo bont maken ze het in Spanje nu ook weer niet, maar het is wel de manier om duidelijk te tonen, dat men het met de scheidsrechterlijke beslissingen helemaal niet eens is en je weet dus nu dat de kreet „Een oor!" is komen overwaaien uit de arena's, waarin de Spanjaarden bij massa's getuige zijn van het altijd ongelijke gevecht tussen stier en man.

SNEL AUTOOTJE

De heer Donald Campbell, houder van de snelheidsrecords te land en op 't water, heeft nog steeds plannen om sneller te gaan. Binnen twee jaar wil hij proberen de geluidsbarrière in een raketauto te doorbreken. Dat zal dan moeten gebeuren ergens in Australië, waar ruimte is en geen ontijdig op rood springende stoplichten. Vooral dit laatste is nogal belangrijk, omdat mister Campbell het plan heeft zijn raketvoertuig met een snelheid van... 1344 km per uur voort te stuwen. Het snelheidsmonster zal ongeveer zes miljoen gulden kosten. Nu ben ik niet erg technisch, maar jongens die er iets meer van snappen, zullen van ja knikken als ze horen dat Campbell voor de aandrijving 't aggregaat van de Britse „Black Knight"- of „Skylark"-raket denkt te gebruiken. Nou, dat zal me daar in Australië een klap geven als Donald Campbell door de geluidsmuur breekt. Even ter illustratie: de afstand Amsterdam—Utrecht zou met zo'n auto in nog geen twee minuten worden afgelegd. Maar 't gekke is dat Campbell nooit in Utrecht zou komen! Nou, wat maakt zo'n man zich dan toch eigenlijk druk?

BOB SPAAK OP ZIJN SPORTPRAAT STOEL

NOG MEER GEKKE RECORDS

Ik heb je al vaker verteld over de recordrage in de Verenigde Staten, waar de jongens en meisjes alle mogelijke moeite doen op te vallen door iets erg lang te doen. Iemand ging bijv. 48 uur onder de douche staan en was toen niet alleen zeer schoon, maar ook knap moe. Van het staan. Tja, wat wil je!?
Kort geleden werd er een softballwedstrijd gespeeld tussen twee teams bestaande uit tieners. Dat gebeurde in een plaatsje met de mooie naam Tom's River, het feest duurde 55 uur en 45 min. en de score was 506-456, hetgeen betekent dat de thuisplaat bijna 1000 maal werd overschreden. Ik neem aan dat de lui tenslotte over de honken strompelden.
Voor de laatste malligheid zorgde de 17-jarige Jeff Newburg, die op het dak van 'n restaurant klom en daar steeds maar hetzelfde lied ging zitten zingen. Hij hield het bijna acht uur vol en zei toen dat de hele zaak hem de keel uithing. Logisch.

NOGAL WIEDES

(OPLOSSINGEN VAN BLZ. 2)

OPLOSSING PRIJSPUZZEL 37:

O N D E R Z E E B O O T
O E E R I A V E U N O E
K E T P O L A R I S R A

Onderzeeboot - Polarisraket

DE WINNAARS VAN NR. 32 ZIJN:

1e prijs: Kinderen v. Wissen, Vlietstraat 40², A'DAM.
2e prijs: Kinderen v. Brussel, RIJSSEN; Cees en Ad. v. Sprang, HAAREN; Kinderen Pijpelink, TERNEUZEN; A. en N. Bijkelaar, BEVERWIJK; Marianne en Arthur Bolderdijk, HILVERSUM; Ellie Kregel, RODEN; Maarten Meun, URK; Regina Fransen, R'DAM; Dennis Greefkens, HOLTUM-BORN; Trudie Blijleven, KAMERIK.
3e prijs: Arie Vogelaar, VIERHOUTEN; Karin Taris, SOEST; Harry Henschen, ALKMAAR; Jo Sponselee, WALSOORDEN; Gijs v. d. Vlag, WOLFHEZE; Ludfi Wiersma, COEVORDEN; Nico Wijburg, DEN HAAG; Hetty Brouwer, UTRECHT; Cor Laman, DROUWENERMOND; Corry Koomen, LISSE.

RANGSCHIKKEN

beDROg
koMENd
welZIJN
BEDaar
dROGen

De uitdrukking luidt: Dromen zijn bedrog.

KLEURWOORDEN

DO EDEL ZAK SPEL ER
DOEDELZAKSPELER

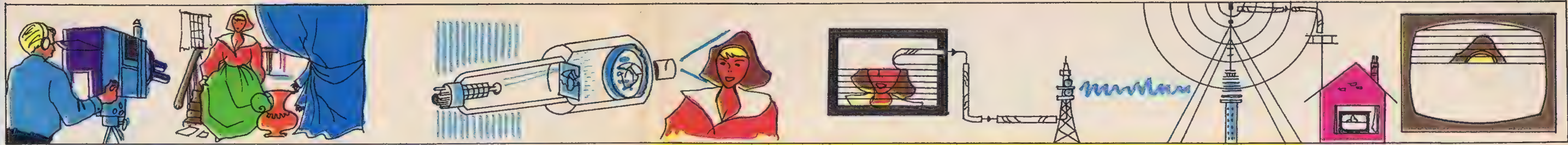
VERBORGEN CIJFERS

65 + 51 = 116

DIAMANTJE

D G
G E E L
D E L V E N
G E V O E L
L E E R
N L

625 LIJNEN

De geschiedenis van de televisie in Nederland begon op woensdag 18 maart 1948. Op die gedenkwaardige dag zagen enkele ingewijden op Nederlands eerste tv-toestel de woorden „Philips' Experimentele Televisie" verschijnen. Het was een experimenteel testbeeld, dat vanuit een primitieve studio in Eindhoven werd uitgezonden. Daarna volgden kleine programma's, die op de dinsdag- of donderdagavond voor een groepje belangstellenden te zien waren. In het najaar van 1951 staakte Philips zijn uitzendingen en verkocht de apparatuur aan de inmiddels opgerichte Nederlandse Televisie Stichting, die een paar maanden later vanuit Bussum ging zenden. Pas in de zomer van 1953, toen op 2 juni de kroning van Koningin Elizabeth van Engeland werd uitgezonden, een reportage die beroemd is gebleven, begreep het publiek plotseling wat televisie eigenlijk betekende. De verkoop van tv-toestellen ging toen met sprongen omhoog, waardoor de verschillende omroepen door het kijkgeld wat ze ontvingen, betere en langere programma's konden maken.

DE STUDIO

Wanneer we een kijkje in een tv-studio nemen, dan lijkt het daar op een warwinkel van kabels, camera's, microfoons, spotlights, decors enz. enz. De tv-studio is het werkterrein van de opname-ploeg, die meestal bestaat uit: vier cameramannen, een floor-manager, een belichter plus assistent, verscheidene geluidstechnici, twee of drie toneelmeesters, een regisseur, een scriptgirl en enige schakeltechnici. De regisseur heeft de leiding over het geheel, precies zoals bij een toneelstuk of bij een film. Hij bepaalt vanuit zijn regiekamer, die boven de studiovloer ligt, de camerastandpunten, de lichtverdeling, de plaatsing van de decors enz. Hij wordt terzijde gestaan door zijn scriptgirl, die aan de hand van de tekst de camerastandpunten noteert en zo haar draaiboek maakt. Het script of draaiboek van een programma is heel belangrijk. In het kort kan men zeggen dat zonder het draaiboek een tv-opname onmogelijk is. In zo'n draaiboek staan de teksten die bijvoorbeeld door de acteurs gesproken worden. De cameraman gebruikt zijn draaiboek om de door de regisseur opgegeven camerastandpunten op te tekenen. De plaatsvervanger van de regisseur op de studiovloer is de floor-manager. Hij bemoeit zich onder andere met de artiesten en zorgt voor een goede gang van zaken.

DE CAMERA'S

Bij een tv-opname worden meestal vier camera's gebruikt, waarvan camera één de belangrijkste is. Hij is bevestigd op een zogenaamde dolly, waardoor hij vooruit, achteruit, naar links en naar rechts kan rijden. Ook de hoogte kan geregeld worden .De dolly werkt elektronisch. De overige camera's worden met handkracht voortbewogen en hebben minder mogelijkheden. Aan de zijkant van elke camera zit een regelknop. Deze dient om het beeld scherp te stellen. Een camera heeft drie hoofdstandpunten, namelijk totaal shot (totaal overzicht), half totaal shot (gedeeltelijk overzicht) en close (dichtbij). Het belangrijkste onderdeel in de camera is de orticom-buis, die je kunt vergelijken met het menselijk oog.
Deze buis is zeer lichtgevoelig. Wanneer er bijvoorbeeld in de studio fotografen met blitzlicht werken, iets wat verboden is, slaat de buis, die een waarde heeft van ongeveer *f* 6000,— onherroepelijk door.
De NTS beschikt momenteel over 47 camera's, waarvan de waarde per stuk rond de veertigduizend gulden ligt.

Wie de stad Hilversum van een afstandje bekijkt, ziet deze toren boven de huizen uitsteken. Deze zendmast vormt het schakelcentrum van de NTS. De zender stuurt de beelden naar de hoofdzender in Lopik (382 meter hoog). Van daaruit worden de beelden versterkt doorgestuurd naar de steunzenders die in Goes, Roermond, Smilde, Markelo en Den Helder staan. De nieuwste steunzender die in de Wieringermeer wordt gebouwd, komt in de eerste maanden van het volgende jaar in bedrijf.

Een camera van dichtbij gefotografeerd. Een camera heeft vijf lenzen, die een brandpunt hebben van 8 cm, 5 cm, 3,5 cm, 2,8 cm en 2 cm. Links op het toestel zit de knop waarmee het beeld scherp kan worden gesteld. Achter op de camera is een handvat gemonteerd, waarmee de cameraman zijn apparaat kan instellen en richten. Maakt hij een opname van dichtbij, dan rijdt hij naar het onderwerp toe, maakt hij een totaal overzicht, dan rijdt hij van het voorwerp af.

Technisch gezien wordt het tv-beeld voortdurend afgebroken en opgebouwd. Het afbreken gebeurt in de camera (625 lijnen), juist zoals je een boek leest: woord voor woord, regel voor regel. Het tv-signaal wordt door de zendmast in Hilversum naar de hoofdzender in Lopik gestuurd. Daarna wordt het signaal naar de verschillende steunzenders gezonden en in het ontvangende tv-toestel als beeld weer opgebouwd.

Het televisie-beeld dat wij op het tv-toestel in de huiskamer zien, wordt gevormd door 625 beeldlijnen. Voor echter die 625 lijnen op de beeldbuis te zien zijn, is er in de studio's van Hilversum en Bussum al heel wat werk verzet. In deze reportage van Pep-show nemen wij eens een kijkje achter de schermen van de Nederlandse televisie-wereld. Een wereld vol ingewikkelde en kostbare apparatuur, een wereld ook vol vakkundige technici

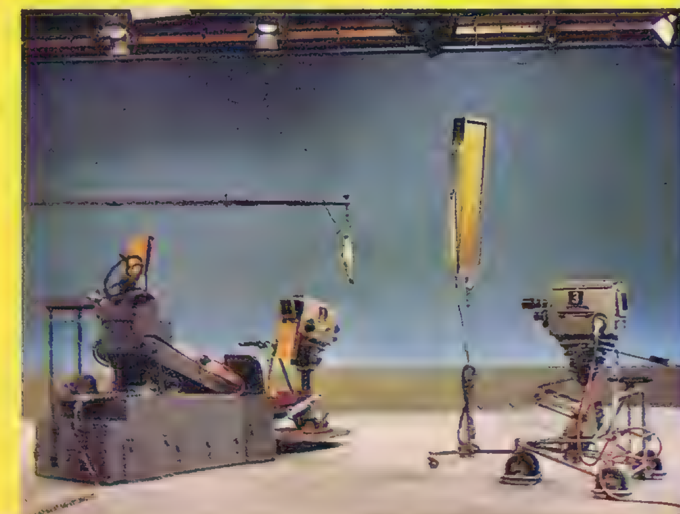

De NTS beschikt over een groot aantal spullen, die onder meer gebruikt worden bij tv-toneelspelen. Enkele weken voor een programma wordt opgenomen, nemen enkele decorbouwers een kijkje op deze „NTS-zolder" en zoeken de voorwerpen uit die ze bij hun decors kunnen gebruiken.

De televisie in actie. Twee camera's staan gericht op het beroemde zangduo Ester en Abraham Ofarim. Het rode lampje op de camera links brandt, hetgeen een teken is dat die camera opneemt. De artiest moet dus altijd kijken in de lens van de camera met een rood brandend lichtje. Op deze foto lijkt de studio verlaten, maar achter de camera's staan verscheidene technici, die elk hun eigen taak hebben. Het resultaat zie je op het tv-toestel.

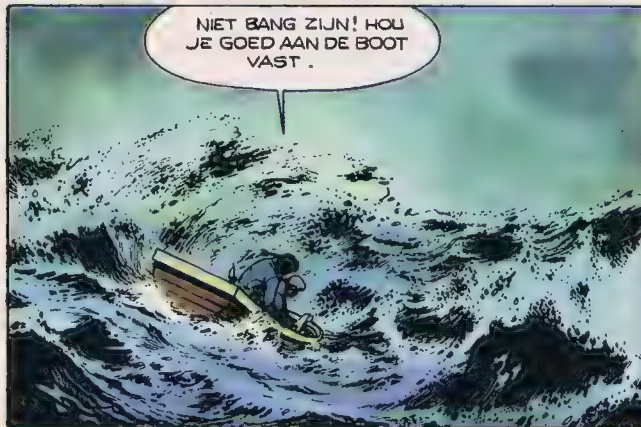
Op deze foto kun je de camera's goed bekijken. Links staat camera één die op een dolly is geplaatst. De cameraman zit vooraan en achter hem is plaats voor de zogenoemde „dolly-duwer", de man die de dolly bestuurt. Heel duidelijk kun je de draaiboeken zien staan, waarin de camerastandpunten worden genoteerd. De metalen staaf boven de dolly is de zogenoemde hengel waaraan de microfoon is bevestigd. De camera rechts, camera drie, wordt met handkracht verplaatst.

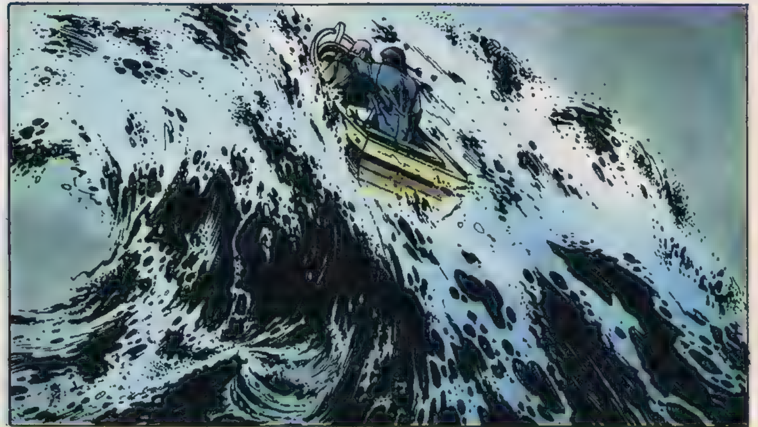

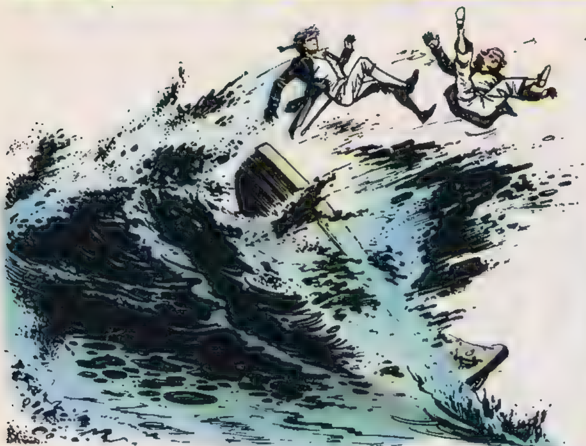
TEKENINGEN : WILLIAM VANCE

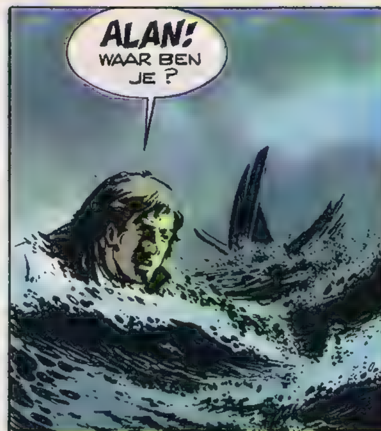
de eerste reis van luitenant

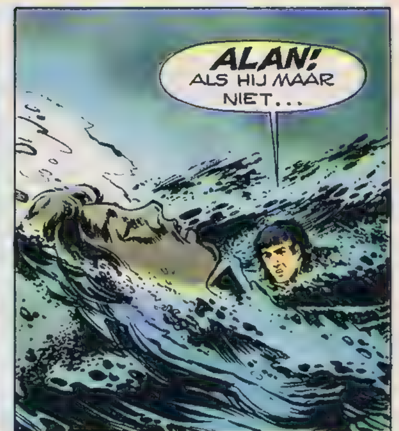
De kapitein, die zich de schat heeft toegeëigend, stuurt Flynn met een beledigend geschenk naar het opperhoofd. Flynn en Alan kunnen op het nippertje ontsnappen.

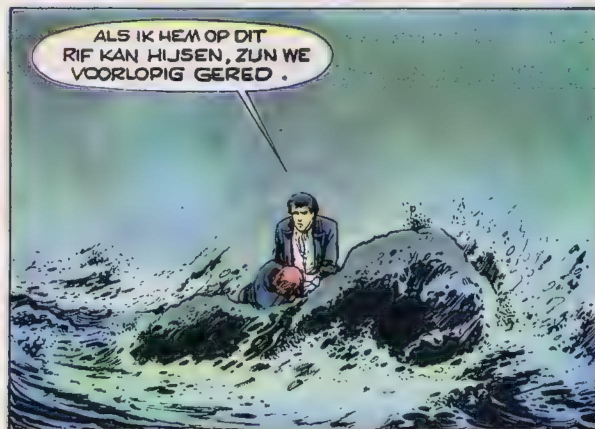

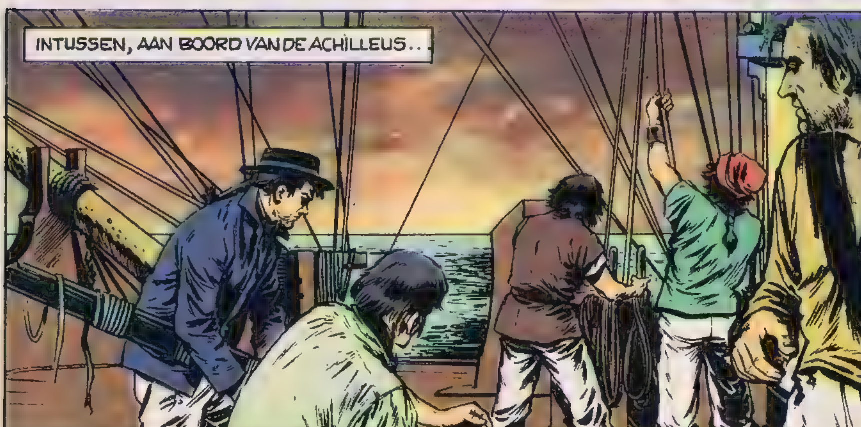

HOWARD FLYNN

TEKST : YVES DUVAL

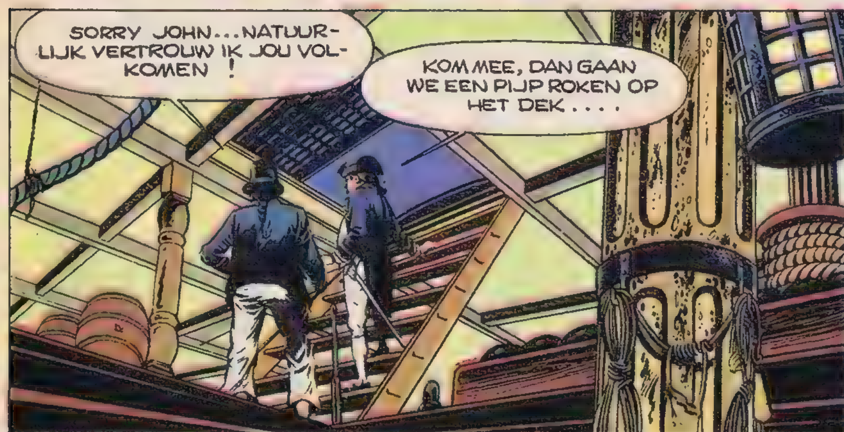

TEKENINGEN : WILLIAM VANCE

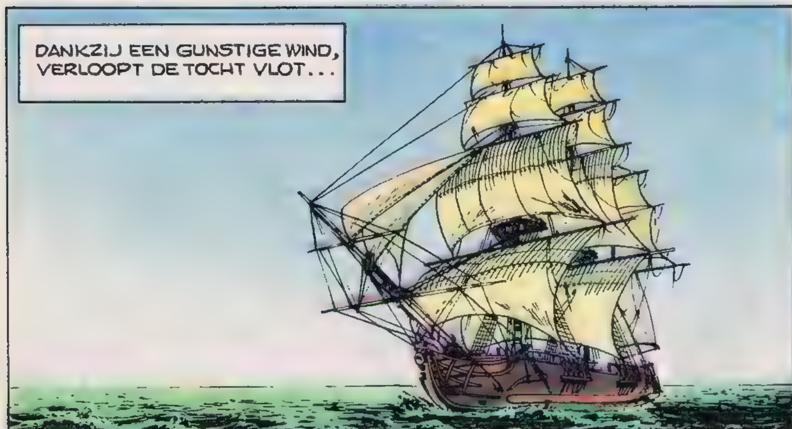
de eerste reis van luitenant

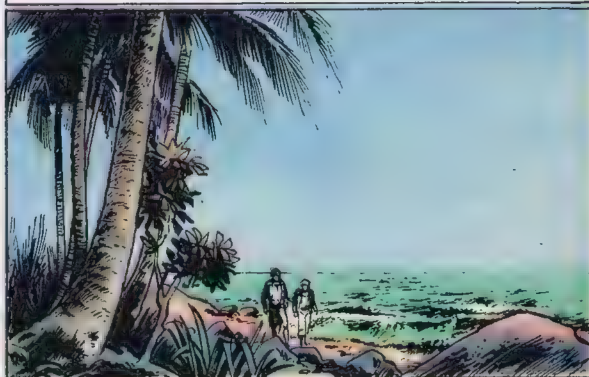
Kapitein Snackbull heeft zijn medeplichtige gedood om de buit niet met hem te hoeven delen. Ondertussen is Howard Flynn van 't eiland weggekomen ... om schipbreuk te lijden!

HOWARD FLYNN

TEKST: YVES DUVAL

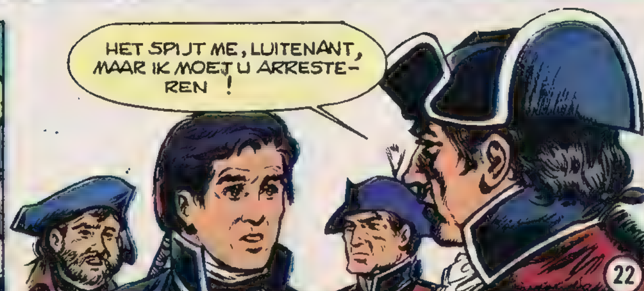

WORDT VERVOLGD

WAT VOORAFGING:

Jef Hunting, een beruchte bandiet, wil de schijn wekken dat hij verdronken is en laat daartoe zijn bezittingen en kleren achter op de oever van de Rode Rivier. Arendsoog en Witte Veder vertrouwen het niet en gaan op onderzoek uit. Witte Veder wordt hierbij gevangen genomen door kornuiten van Jef Hunting en gedood. Tenminste, dat denkt de bende. Maar Arendsoog heeft zijn vriend op het laatste nippertje gered. Bij die gelegenheid heeft hij kennis gemaakt met Jim, een jongeman die op de ranch van de bende werkt. Jim heeft beloofd Arendsoog te helpen en onze held gaat een bezoekje brengen aan de stad Hammerston om te proberen daar iets meer aan de weet te komen.

Arendsoog en

IN

HET RAADSEL VAN DE RODE RIVIER

EEN SPECIAAL VOOR PEP GESCHREVEN VERVOLGVERHAAL
DOOR P. NOWEE. ILLUSTRATIE: HANS KRESSE

ARENDSOOG greep de herbergier bij de arm. „Heb ik gelijk!?" siste hij. „Heeft Jef Huntings dood invloed op iets...?" De man deed een stap achteruit en ging zitten op de ruwhouten keukenstoel. Hij gaf niet onmiddellijk antwoord op Arendsoogs vraag, maar staarde zonder iets te zien naar de bakpan, waaruit een vreemde lucht opsteeg. „Tja..." mompelde hij dan. „Het fijne van de zaak weet ik niet, maar er is iets aan de hand met de Silver-ranch..." „De Silver-ranch?" „Ja, de Silver-ranch is eigendom van Tom Landoon. Je moet de ranch gezien hebben toen je uit het zuiden kwam." „Dus de Silver-ranch ligt aan dezelfde kant van Hammerston als de Turming-ranch?" vroeg Arendsoog. „Inderdaad. Om precies te zijn tussen Hammerston en de Turming-ranch in. Het gebied van de Silver-ranch grenst aan dat van Turming..." „Wilt u me alles vertellen over die ranch wat u weet? Is het een grote ranch?" „Ppff!!! Ik geloof dat het de grootste ranch is tussen Omeretown in het uiterste noorden en Lisby in het zuiden van de staat!" De herbergier sprong plotseling overeind en haalde de pan van het vuur. „Verbrand!" bromde hij kwaad toen hij de deksel optilde. „Enfin, dan beginnen we opnieuw..." En terwijl hij de verschillende ingrediënten bij elkaar zocht, vertelde hij Arendsoog alles wat hij wist. „Nogmaals, het fijne van de zaak weet ik niet. Als je dat wilt weten, moet je naar Tom Landoon gaan. Wàt ik weet — en iedereen in Hammerston weet dat — is dat de Silver-ranch gebouwd is door de overgrootvader van... Jef Hunting!" „Maar waarom leeft Jef Hunting in 's hemelsnaam van roof en diefstal als hier vlak in de buurt een groot en rijk familiebezit ligt?"
„Wacht even! Wacht even! Het zal je allemaal duidelijk worden. Overgrootvader Hunting had één zoon. Ik weet niet hoe hij heette, maar het schijnt een mooi heerschap te zijn geweest." „Dat was dus de gróótvader van Jef?" „Ja.

Witte Veder

Toen deze grootvader van Jef een jaar of negentien was, verliet hij het ouderlijk huis... met medeneming van een groot geldbedrag! De oude baas Hunting was woedend en verdrietig tegelijk..." De herbergier vertelde het verhaal alsof hij er zelf bij was geweest! „De jonge Hunting liet echter niets meer van zich horen en een jaar of tien na zijn vertrek trok de oude man zich het lot aan van een jongeman, die geen ouders meer had." „Een Landoon?" vroeg Arendsoog. „Hoe weet jij dat?" „Ik raadde er maar naar," lachte Arendsoog. „Het was dus een Landoon," vervolgde de herbergier. „De oude Hunting zorgde voor hem alsof hij zijn zoon was en toen hij stierf, bleek uit het testament dat hij zijn hele bezit naar zijn „tweede zoon", Gene Landoon, ging. De oude moet tot zijn dood kwaad zijn geweest op zijn echte zoon, want in datzelfde testament stond dat de ranch in het bezit móést blijven van de Landoons. Er schijnt maar één bepaling in het testament te zijn die deze bittere uitspraak wat verzachtte... Ik weet niet precies hoe die luidt, maar hij komt hierop neer dat de Silver-ranch pas weer in het bezit komt van de Huntings — de nakomelingen dus van de weggelopen zoon — als de laatste Landoon komt te sterven òf als de Landoons de ranch, onder 'n bepaalde voorwaarde, willen verkopen." Arendsoog grinnikte zachtjes. Hij moest er ineens aan denken dat hij zich in het telegram aan de sheriff van Hammerston voorgedaan had als erfgenaam van Jef Hunting. Hij had niet kunnen voorzien welke rol erfgenamen in dit avontuur zouden gaan spelen! „Als ik het goed begrijp, is Tom Landoon, de huidige eigenaar van de Silver-ranch, de nakomeling van de áángenomen zoon en Jef Hunting is de nakomeling van de wèggelopen zoon." „Juist! Jef Hunting kwam een jaar of vijf geleden in deze streek en maakte aanspraak op de Silver-ranch. Het testament van zijn overgrootvader, dat onder berusting is van Eagle, de advocaat van Hammerston, stelde hem echter in het ongelijk. Vanaf dat moment maakt hij hier de streek onveilig..." Arendsoog staarde in gedachten door de keukendeur naar buiten. Hij vroeg zich af of de dood van Jef Hunting van invloed was op de bepalingen in het testament. „Is Jef Hunting de láátste Hunting?" vroeg hij dan, terwijl hij zich met een ruk omdraaide. De herbergier dacht even na. „Ik zou het niet kunnen zeggen," antwoordde hij. „De vader van Jef is nooit in Hammerston geweest. Misschien heeft Jef nog een hele serie broers en zusters..." „Maar als dat niét het geval is..." mompelde Arendsoog. „Als Jef de laatste Hunting is... Dan komt ook de laatste bepaling in hèt testament te vervallen..." De herbergier knikte. „Dat bedoelde ik toen ik zei dat ik misschien iets wist waarop de dood van Jef Hunting invloed zou hebben. Want of Jef nu wel of niet de enige Hunting is, hij is de enige bekènde Hunting. Na zijn dood zou Tom Landoon de Silver-ranch kunnen verkopen!" „En heeft Tom Landoon weleens gezegd dat hij de ranch wil verkopen?" De ander haalde de schouders op. „Zover ik weet niet. Maar waarom zou hij hem willen verkopen? Hij heeft twee zoons van een jaar of twintig, die hem straks moeten opvolgen..." Er viel een stilte na de woorden van de herbergier. Arendsoog dacht na, maar hij kwam er nog steeds niet uit. Het was waar dat er iets in het verhaal van de man kon zitten, maar alleen Tom Landoon zou hem wijzer kunnen maken... Terwijl de herbergier voort ging met zijn werk, mijmerde de cowboy verder. Veronderstel dat Landoon inderdaad de ranch wilde verkopen. Veronderstel dat hij dat allang wilde, maar het niet kon omdat er nog een Hunting was die dan zijn aanspraken zou laten gelden... In dat geval zou Landoon nu de handen vrij hebben! Hij zou de ranch kunnen verkopen en als dan de verkoopovereenkomst gesloten was, zou Hunting weer opduiken en, met het testament in de hand, de ranch kunnen opeisen! Landoon zou het geld dat hij voor de ranch had ontvangen, terug moeten geven en bovendien zijn bezittingen aan Jef Hunting hebben verspeeld. Tja, zo kòn het in elkaar zitten... Er was echter één maar... Dit spelletje zou Hunting toch alléén hebben kunnen spelen! Daar had hij de hulp van Turming, Buff, Leffy en de andere schurken niet voor nodig! Arendsoog schudde het hoofd. Nee, hij was er nog lang niet! „Je vindt het toch niet erg dat ik verder ga, hè?" vroeg de herbergier. „Helemaal niet. Ik moet er trouwens vandoor..." „O.K. Als je eens meer tijd hebt — en ik ook — wip je nog maar eens binnen!" „Ik zal het graag doen. Intussen bedankt voor de inlichtingen en vertel alsjeblieft niemand waarover we hebben gesproken." „Mijn woord erop! Als ik iéts kan doen om Jef Hunting achter de tralies te krijgen, zal ik het niet laten. Maar hij is een gladde jongen...!" „So long dan," groette Arendsoog, terwijl hij door de keukendeur wegging. Nauwelijks tien minuten later had hij Lightfeet opgehaald en was hij onderweg naar de waterval, waar Witte Veder op hem wachtte.

Jim, de staljongen van Turming-ranch, duwde met een kloppend hart de voordeur van het hoofdgebouw open. Buff, die juist was teruggekeerd uit Hammerston, had hem opgedragen voor zijn paard te zorgen en was daarna het ranchgebouw in gegaan. Jim had nog nooit zó snel een paard ontzadeld en toen het dier in een box stond, rende hij de schurk achterna. Hij bofte! Er was niemand in de hal van het gebouw die het hem met vragen lastig kon maken. Op zijn tenen sloop hij naar de deur aan de linkerkant van de hal. Voorzichtig draaide hij de knop om en duwde... Er was niemand in de woonkamer! Aan de andere kant van het vertrek was nog een deur. Deze deur gaf toegang tot de werkkamer van Turming, wist de knaap. Zijn knieën knikten terwijl hij over de zware tapijten door de kamer sloop. Hoe dichter hij bij de deur kwam, hoe duidelijker hij de stem van Buff kon verstaan. „Van die nieuwsgierige Indiaan zullen we geen last meer hebben," lachte de man gemeen. „Eerlijk, het was een zacht gekookt eitje voor me!" Turming liet een goedkeurend gebrom horen. „Ik heb met de baas gesproken en hem verteld wat er was gebeurd. Hij was eerst helemaal niet blij met de oplossing die ik had gevonden. Maar toen ik hem vertelde dat die Indiaan voor de rest van zijn leven een bedreiging zou zijn, kon hij ermee instemmen. Tussen haakjes, de baas is verdraaid nieuwsgierig naar jouw bevindingen. Ben je iets wijzer geworden in Hammerston?" Buff grinnikte. „Iedereen is in een hoera-stemming dat Jef foetsie is..." „Die hoera-stemming zal heel gauw omslaan," antwoordde Turming. „Is er al iets officieel?" „Sheriff Feether is met de spullen van Jef naar de coroner (lijkschouwer) gegaan. Ik denk dat Jef vóór de avond valt, „officieel" overleden is!" „Prima! Dan kunnen we tenminste aan het werk. Luister goed. Jij, Honder en Roasting moeten het volgende gedeelte van de zaak opknappen. Je weet precies wat je te doen staat, hè? Die zoon van Landoon gaat bijna elke avond naar zijn meisje in Hammerston. Het zou wel toevallig zijn als hij vanavond niét ging. Nog voor middernacht keert hij terug naar de Silver-ranch... De baas heeft me deze inlichtingen gegeven en ze zullen dus wel goed zijn. Jullie regelen de zaak zoals afgesproken. Ik zal ervoor zorgen dat Leffy op tijd is. All right?" „O.K. Het kan niet misgaan," knikte Buff. „Als Leffy er nu maar voor zorgt dat hij precies om middernacht bij de Bank is..." „Maak je daarover geen zorgen," antwoordde Turming. Jim, die zijn oor bijna door de deur drukte, vroeg zich met stijgende verbazing af wat de schurken van plan waren. Hij was zó in gedachten verdiept, dat hij niet hoorde dat Turming een eind aan het gesprek maakte en opstond. Toen de voetstappen van de mannen al naar de deur kwamen, drong het pas tot hem door dat hij moest maken dat hij wegkwam. Zo snel zijn benen hem konden dragen, rende hij door de woonkamer. Hij had de knop van de deur al in zijn hand, toen achter hem de stem van Turming klonk... „Hela! Wat spook jij hier uit?" Jim begreep dat het geen zin had om nu nog te proberen ervandoor te gaan. Zijn hersens werkten onder hoogspanning. Wat moest hij zeggen!? „En?" vroeg Turming, terwijl hij naderbij kwam. „Eh... ik zocht Buff..." stamelde Jim. „Zo zo... zocht jij Buff! En waarom dan wel?" „Ik wilde weten of zijn paard ontzadeld moest worden. Buff had dat niet gezegd..." Turming keek hem een paar seconden zwijgend aan. „Wij moeten eens praten," zei hij toen. Hij maakte een uitnodigend gebaar naar de werkkamer. „Maak jij het in orde met de jongens?" vroeg hij aan Buff. „Komt in orde, boss!" En terwijl Buff de woonkamer verliet, volgde Jim zijn baas met knikkende knieën en kloppend hart naar de werkkamer...

WORDT VERVOLGD

ZIZANION

door
Raymond Macherot

DE VERSCHRIKKELIJKE

Koning Mitro wordt door Zizanion bedreigd en vlucht naar kasteel Lentebries.

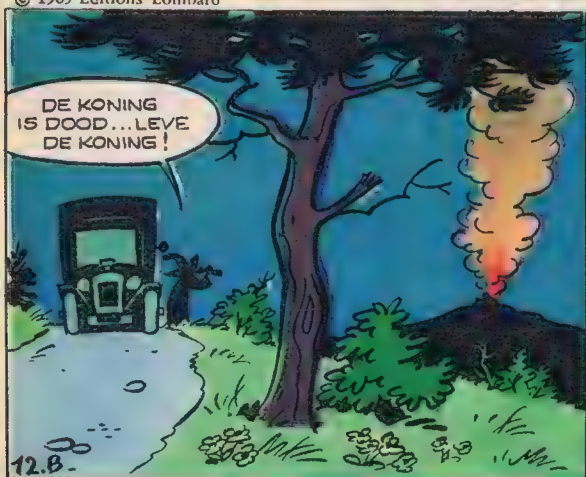

WORDT VERVOLGD

TOENGA EN DE

door AIDANS

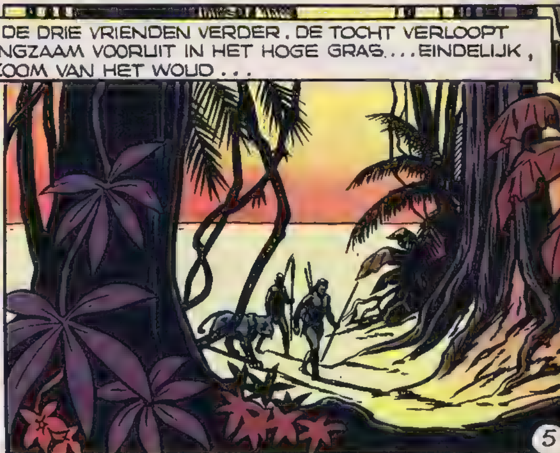

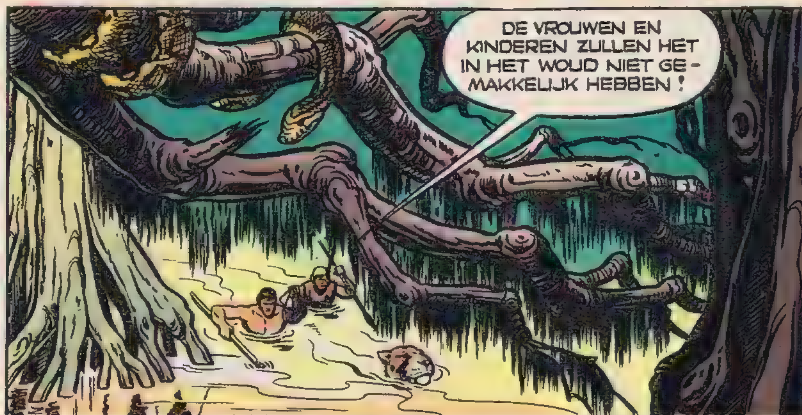

RODE MANNEN

De Chmoers hebben de eerste aanval van de rode mannen afgeslagen, maar de vijand geeft de moed niet op.

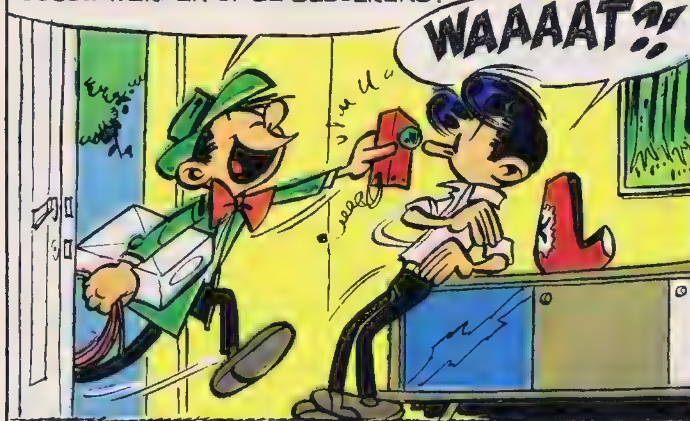

WORDT VERVOLGD.

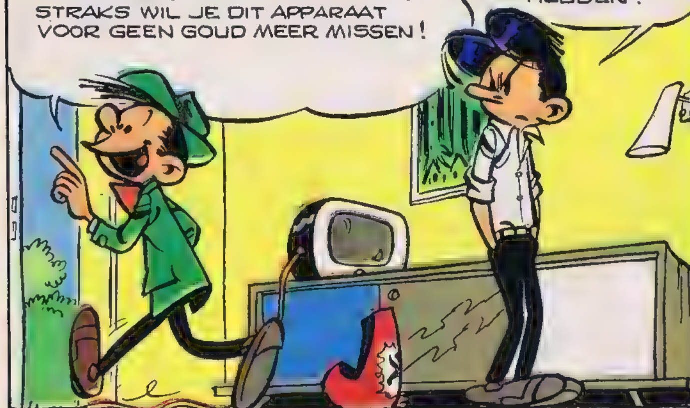
Ton en Tineke

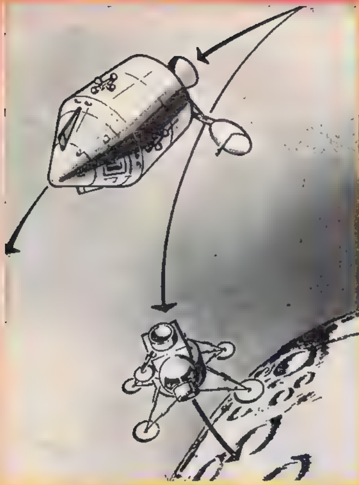

PER „LUIS" NAAR DE MAAN

DOOR SJOERD VAN DER WERF

Terwijl de grote Apollo (met één man aan boord) om de maan blijft cirkelen, heeft de losgekoppelde LEM (met de twee maanvaarders) zijn snelheid wat verminderd en begint de landing. In zo'n zelfde flauwe boog keert het bovenste deel van de LEM later weer naar het Apollo-moederschip terug. Die operatie doet denken aan wat je vroeger bij sommige havens wel eens meemaakte. Een oceaanreus kon de haven niet binnenlopen en de bemanning ging met kleine sloepen aan land en later weer terug.

EEN van de vreemdste ruimtevaartuigen ooit gebouwd is de LEM (Lunar Excursion Module), het tweepersoonstoestel waarin over een jaar of vier, vijf enkele Amerikaanse astronauten op de maan zullen landen. Die LEM is toch echt wel een buitenbeentje. In Amerika noemen ze hem weleens de „bug". En als je dan weet dat het woordje bug „luis" betekent, zul je moeten toegeven dat die bijnaam nog niet eens zo slecht gekozen is. Op zijn vier lange poten en met zijn vreemde gezicht (driehoekige ramen als ogen) lijkt die LEM beslist wel op een of ander vreemdsoortig insekt. Ja, en toch wordt die „gekke LEM" voor het Amerikaanse ruimtevaartprogramma de belangrijkste astronautencabine van de eerstkomende vijf tot tien jaar. De Mercury, Gemini en Apollo kunnen niet op de maan landen, de LEM wèl.

We hebben het er een tijd geleden al eens over gehad hoe de Amerikanen hun eerste ruimtevluchten naar de maan willen maken. Dat moet als volgt in zijn werk gaan: op de neus van een 112 meter lange Saturnus V-raket worden twee ruimtecabines gelanceerd, de driepersoons-Apollo en de tweepersoons-LEM. Alle drie astronauten zitten dan in de Apollo, de LEM is leeg. Als de raketmotoren zijn uitgewerkt, worden Apollo en LEM aan elkaar gekoppeld en na ongeveer 72 uur vliegen gaan ze in een ronde baan om de maan draaien. Daar stappen dan twee van de drie astronauten (door een luchtsluis) over in de LEM, die vervolgens wordt losgekoppeld en in een flauwe boog naar de maan zakt. Het Apollo-moederschip — met één astronaut aan boord — blijft intussen rustig om de maan vliegen. In de bodem van de LEM zit een raket die het toestel afremt zodat hij niet al te hard op de maan terecht komt.

En als het weer tijd is om te vertrekken, gebruikt de LEM zijn eigen onderstuk (met de landingspoten en de uitgewerkte remraket) als startblok. We hebben nu eenmaal (nog) geen echte lanceerplatforms op de maan. Dat bovenste deel van de LEM, waarin de astronauten staan, heeft namelijk ook weer een eigen raketmotor en die wordt in werking gesteld om terug te keren naar de Apollo. Ja, het is geen vergissing: de astronauten zitten niet in de LEM, ze staan erin; vastgebonden in een harnas van riemen en met hun neus vlak voor de ruiten. Als beide maanpioniers vanuit de LEM weer in de Apollo zijn overgestapt, gaat die Apollo alléén naar de aarde terug. De LEM wordt (in een baan om de maan) aan zijn lot overgelaten.

De expeditie is achter de rug. Aan boord van de Apollo keren de drie maanreizigers naar de aarde terug. De landing op aarde maken ze in het kegelvormige voorste deel van de Apollo. Kort voordat ze in de dampkring van de aarde komen, wordt het trommelvormige achterste deel met de correctieraket en de schotelantennes (voor radioverbindingen) afgeworpen. Bij de lancering op Cape Kennedy zullen Apollo en LEM samen meer dan 40 ton wegen; van die ruim 40 ton keert er uiteindelijk maar ruim 4 ton op aarde terug . . .

Na verscheidene vluchten van Apollo-cabines en LEM's in banen om de aarde en een of twee vluchten in een baan om de maan, zal de LEM-10 waarschijnlijk het eerste toestel zijn dat een werkelijke landing op de maan moet maken. De LEM is een ruimtecabine en is helemaal ontworpen voor dit ene doel, waarbij de technici zich niet al te erg om zijn vorm hebben bekommerd. En zo ontstond er dus een toestel met allerlei uitstekende delen en scherpe randen. Met andere woorden: de LEM is helemaal niet geschikt om naar de aarde terug te keren. Hij zou in de dichte dampkring als een fakkel verbranden. Daarom wordt hij tenslotte ook bij de maan achtergelaten en komen de maanreizigers in de Apollocabine terug, die de enorme hitte bij het binnendringen in de aardse dampkring wel kan doorstaan. Op deze tekening zie je een van de LEM-astronauten aan het werk op de maan Zijn collega blijft (om veiligheidsredenen) binnen en lost later z'n makker af.

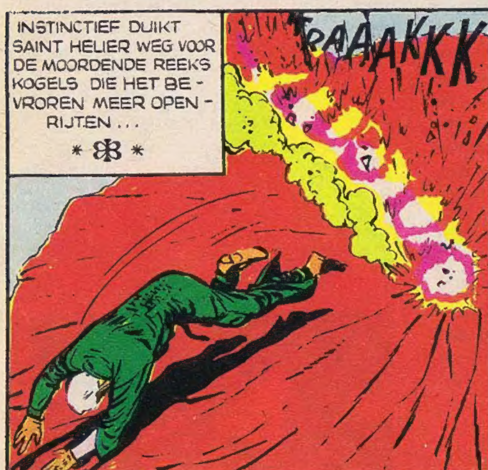

een avontuur van
MICK TANGY

DE VERLOREN

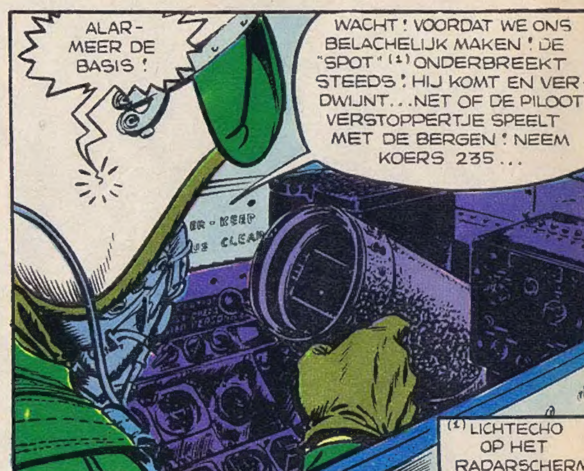

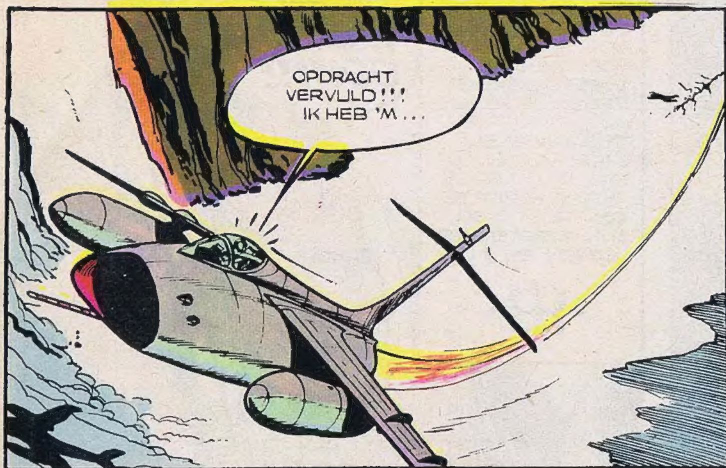

RAKET

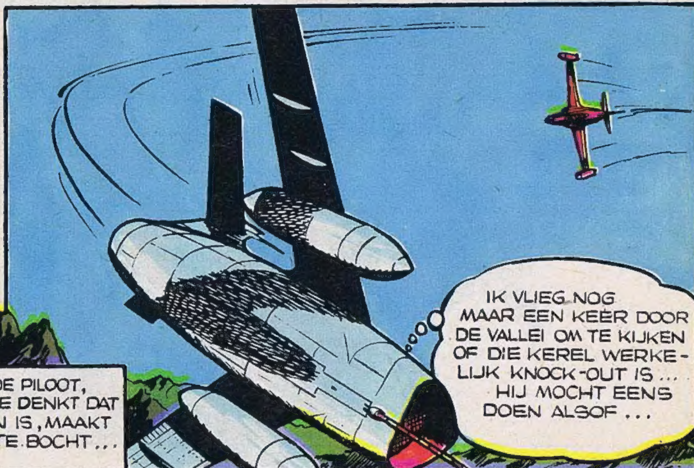
Saint-Hélier is uit zijn toestel gesprongen, maar wordt nog altijd achtervolgd door de vijand. Mick Tangy en Laverdure zijn op zoek naar het geheimzinnige toestel.

DE VERLOREN RAKET

HET VIJANDIGE VLIEGTUIG WORDT IN ZIJN BEWE - GEN GEHINDERD DOOR DE STEILE ROTSWANDEN. MICK TANGY KRIJGT HET TOESTEL IN ZIJN VIZIER EN SCHIET OP HET JUIS - TE MOMENT...

RAAK!

RATATATATA

DOOR ZIJN POGING DE VIJAND NOG DICHTER TE NADE - REN, KOMT MICK IN MOEILIJKHEDEN. Z'N VLIEGTUIG DREIGT TEGEN DE BERG - WAND TE PLETTER TE SLAAN. SNEL TREKT HIJ ZIJN TOE - STEL OP, MAAR DE VIJAND HEEFT DE CONTROLE OVER ZIJN TOESTEL VER - LOREN EN...

MICHEL!!! KIJK UI... OOH!!!

HET STAARTVLAK! HIJ HEEFT ONS STAART - VLAK GERAAKT. DE ELLENDELING. JIJ HEBT 'M GERAAKT, MAAR DE SLAG IS VOOR HEM! HIJ VLUCHT..

DE KIST IS ONBESTUURBAAR. IK KAN HEM NIET MEER HOUDEN! SPRING! IK GOOI DE COCKPITRUIT AF...

NA EEN HEVIGE WORSTE - LING MET ZIJN TOESTEL, SLAAGT MICHEL ERIN HET IN EVENWICHT TE KRIJGEN. MAAR HET VLIEGTUIG VER - LIEST SNEL HOOGTE...

COCKPITRUIT IS ERAF! LAVERDURE! **SPRING!** SPRING, HOOR JE ME?!

LIEVE HELP! HIJ HEEFT DE SCHIET - STOELHANDLE OVERGE - HAALD, MAAR **HIJ IS ER NOG!** DE ONTSTEKING WERKT NIET!

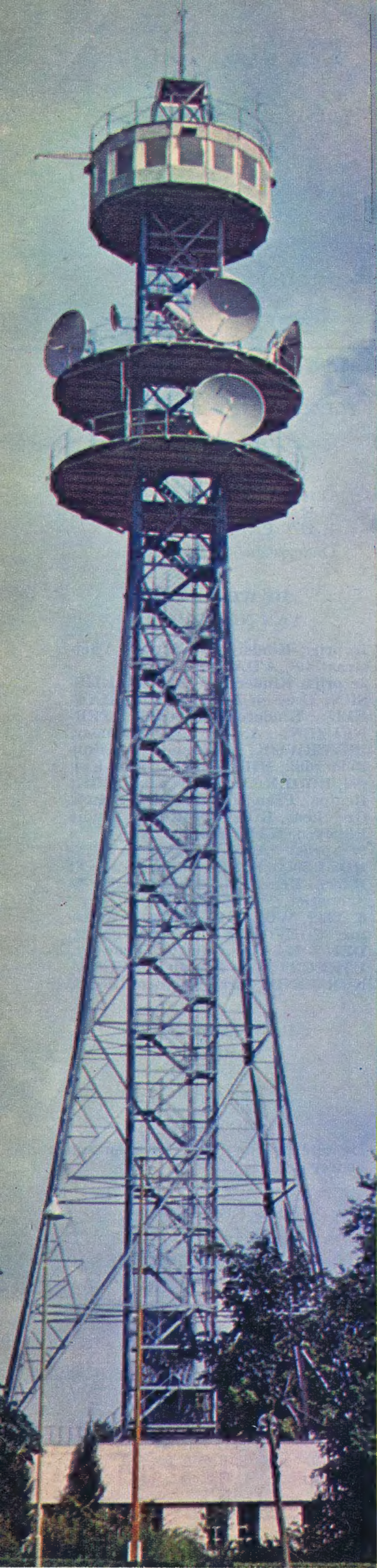
MICHEL! LAAT MIJ MAAR! **SPRING! SPRING!**

MAAR MICHEL LUISTERT NIET EENS NAAR DE RAAD VAN ZIJN VRIEND! ZIJN BESLUIT IS GENO - MEN.

SCHREEUW MAAR! JE DENKT TOCH ZEKER NIET DAT IK MIJN VRIENDEN ZO IN DE STEEK LAAT!

DAAR! DAT BEVROREN MEER! DAT IS M'N REDDING! IK MOET PROBEREN DIE ELLENDIGE KIST DAAR NEER TE ZETTEN. EN DAN MAAR HOPEN DAT HET IJS HOUDT. HÉ, DIE RODE VLEK DAAR, WAT IS DAT?

WORDT VERVOLGD.

▲ Technisch gezien wordt het tv-beeld voortdurend afgebroken en opgebouwd. Het afbreken gebeurt in de camera (625 lijnen), juist zoals je een boek leest: woord voor woord, regel voor regel. Het tv-signaal wordt door de zendmast in Hilversum naar de hoofdzender in Lopik gestuurd. Daarna wordt het signaal naar de verschillende steunzenders gezonden en in het ontvangende tv-toestel als beeld weer opgebouwd.

625 LIJNEN

Het televisie-beeld dat wij op het tv-toestel in de huiskamer zien, wordt gevormd door 625 beeldlijnen. Voor echter die 625 lijnen op de beeldbuis te zien zijn, is er in de studio's van Hilversum en Bussum al heel wat werk verzet. In deze reportage van Pep-show nemen wij eens een kijkje achter de schermen van de Nederlandse televisie-wereld. Een wereld vol ingewikkelde en kostbare apparatuur, een wereld ook vol vakkundige technici

De geschiedenis van de televisie in Nederland begon op woensdag 18 maart 1948. Op die gedenkwaardige dag zagen enkele ingewijden op Nederlands eerste tv-toestel de woorden „Philips' Experimentele Televisie" verschijnen. Het was een experimenteel testbeeld, dat vanuit een primitieve studio in Eindhoven werd uitgezonden. Daarna volgden kleine programma's, die op de dinsdag- of donderdagavond voor een groepje belangstellenden te zien waren. In het najaar van 1951 staakte Philips zijn uitzendingen en verkocht de apparatuur aan de inmiddels opgerichte Nederlandse Televisie Stichting, die een paar maanden later vanuit Bussum ging zenden. Pas in de zomer van 1953, toen op 2 juni de kroning van Koningin Elizabeth van Engeland werd uitgezonden, een reportage die beroemd is gebleven, begreep het publiek plotseling wat televisie eigenlijk betekende. De verkoop van tv-toestellen ging toen met sprongen omhoog, waardoor de verschillende omroepen door het kijkgeld wat ze ontvingen, betere en langere programma's konden maken.

DE STUDIO

Wanneer we een kijkje in een tv-studio nemen, dan lijkt het daar op een warwinkel van kabels, camera's, microfoons, spotlights, decors enz. enz. De tv-studio is het werkterrein van de opname-ploeg, die meestal bestaat uit: vier cameramannen, een floor-manager, een belichter plus assistent, verscheidene geluidstechnici, twee of drie toneelmeesters, een regisseur, een scriptgirl en enige schakeltechnici. De regisseur heeft de leiding over het geheel, precies zoals bij een toneelstuk of bij een film. Hij bepaalt vanuit zijn regiekamer, die boven de studiovloer ligt, de camerastandpunten, de lichtverdeling, de plaatsing van de decors enz. Hij wordt terzijde gestaan door zijn scriptgirl, die aan de hand van de tekst de camerastandpunten noteert en zo haar draaiboek maakt. Het script of draaiboek van een programma is heel belangrijk. In het kort kan men zeggen dat zonder het draaiboek een tv-opname onmogelijk is. In zo'n draaiboek staan de teksten die bijvoorbeeld door de acteurs gesproken worden. De cameraman gebruikt zijn draaiboek om de door de regisseur opgegeven camerastandpunten op te tekenen. De plaatsvervanger van de regisseur op de studiovloer is de floor-manager. Hij bemoeit zich onder andere met de artiesten en zorgt voor een goede gang van zaken.

DE CAMERA'S

Bij een tv-opname worden meestal vier camera's gebruikt, waarvan camera één de belangrijkste is. Hij is bevestigd op een zogenaamde dolly, waardoor hij vooruit, achteruit, naar links en naar rechts kan rijden. Ook de hoogte kan geregeld worden .De dolly werkt elektronisch. De overige camera's worden met handkracht voortbewogen en hebben minder mogelijkheden. Aan de zijkant van elke camera zit een regelknop. Deze dient om het beeld scherp te stellen. Een camera heeft drie hoofdstandpunten, namelijk totaal shot (totaal overzicht), half totaal shot (gedeeltelijk overzicht) en close (dichtbij). Het belangrijkste onderdeel in de camera is de orticom-buis, die je kunt vergelijken met het menselijk oog. Deze buis is zeer lichtgevoelig. Wanneer er bijvoorbeeld in de studio fotografen met blitzlicht werken, iets wat verboden is, slaat de buis, die een waarde heeft van ongeveer ƒ 6000,— onherroepelijk door.
De NTS beschikt momenteel over 47 camera's, waarvan de waarde per stuk rond de veertigduizend gulden ligt.

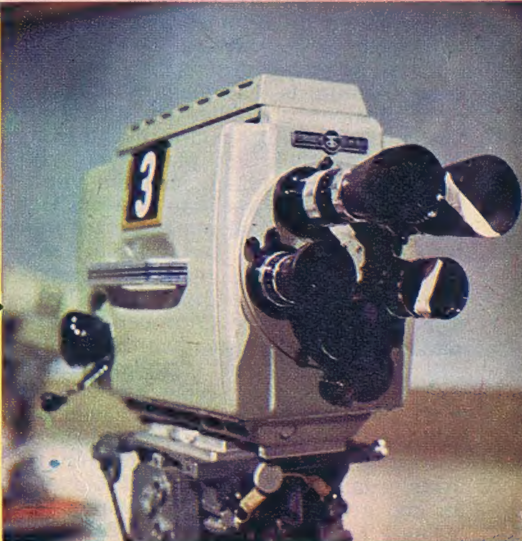
◀ De NTS beschikt over een groot aantal spullen, die onder meer gebruikt worden bij tv-toneelspelen. Enkele weken voor een programma wordt opgenomen, nemen enkele decorbouwers een kijkje op deze „NTS-zolder" en zoeken de voorwerpen uit die ze bij hun decors kunnen gebruiken.

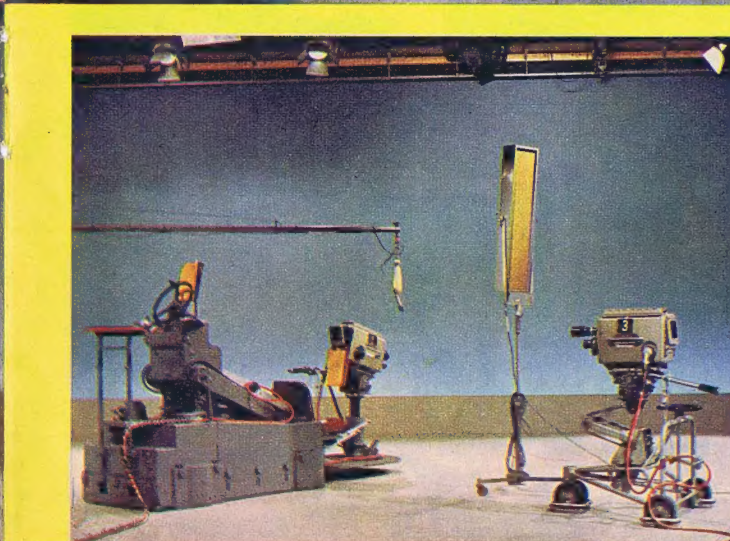
De televisie in actie. Twee camera's staan gericht op het beroemde zangduo Ester en Abraham Ofarim. Het rode lampje op de camera links brandt, hetgeen een teken is dat die camera opneemt. De artiest moet dus altijd kijken in de lens van de camera met een rood brandend lichtje. Op deze foto lijkt de studio verlaten, maar achter de camera's staan verscheidene technici, die elk hun eigen taak hebben. Het resultaat zie je op het tv-toestel.
▼

◀ Wie de stad Hilversum van een afstandje bekijkt, ziet deze toren boven de huizen uitsteken. Deze zendmast vormt het schakelcentrum van de NTS. De zender stuurt de beelden naar de hoofdzender in Lopik (382 meter hoog). Van daaruit worden de beelden versterkt doorgestuurd naar de steunzenders die in Goes, Roermond, Smilde, Markelo en Den Helder staan. De nieuwste steunzender die in de Wieringermeer wordt gebouwd, komt in de eerste maanden van het volgende jaar in bedrijf.
Een camera van dichtbij gefotografeerd. Een camera heeft vijf lenzen, die een brandpunt hebben van 8 cm, 5 cm, 3,5 cm, 2,8 cm en 2 cm. Links op het toestel zit de knop waarmee het beeld scherp kan worden gesteld. Achter op de camera is een handvat gemonteerd, waarmee de cameraman zijn apparaat kan instellen en richten. Maakt hij een opname van dichtbij, dan rijdt hij naar het onderwerp toe, maakt hij een totaal overzicht, dan rijdt hij van het voorwerp af. ▶

◀ Op deze foto kun je de camera's goed bekijken. Links staat camera één die op een dolly is geplaatst. De cameraman zit vooraan en achter hem is plaats voor de zogenoemde „dolly-duwer", de man die de dolly bestuurt. Heel duidelijk kun je de draaiboeken zien staan, waarin de camerastandpunten worden genoteerd. De metalen staaf boven de dolly is de zogenoemde hengel waaraan de microfoon is bevestigd. De camera rechts, camera drie, wordt met handkracht verplaatst.